

KLIMATY ŚW. ANNY

Nr 769/ 26 listopada ISSN 2080-0010
**Uroczystość Jezusa Chrystusa
Króla Wszechświata**

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ez 34, 11-12. 15-17

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela: Tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę sprawował nad nimi pieczę. Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne. Ja sam będę paść moje owce i Ja sam będę je układał na legowisku» – mówi Pan Bóg. «Zagubioną odzyskam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę paść sprawiedliwie». Do was zaś, owce moje, tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 23 (22), 1b-2a. 2b-3. 5. 6

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Pan jest moim pasterzem, *
niczego mi nie braknie,
pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę
odpocząć, * orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach * przez
wzgląd na swoją chwałę.

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkami, *
kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 20-26. 28

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Chrystus zmarł, wstąpił jako pierwociny spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez Człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności: Chrystus jako pierwociny, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierchność, Władzę i Moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, «aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy». Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie podda-

ny Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

Oto słowo Boże

D-9K 'DFN98 '9K 5B; 9 @

Por. Mk 11, 9c. 10a

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie. Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.

EWANGELIA

Mt 25, 31-46

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus powiedział do swoich uczniów: «Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata!

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?” A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnie uczyniliście”. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie”. Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?” Wtedy odpowie im: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tego i Mnie nie uczyniliście”. I pójdą ci na wieczną karę, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata	2
Przyjdź Królestwo Twoje.....	2
Święto Patronalne Akcji Katolickiej	2
12. encyklika Jana Pawła II Ut Unum Sint.	3
Nabożeństwa w pierwszy piątek i sobotę miesiąca	4
Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę malarstwa i tkanin p. Marii Butkiewic	4
Życzenia dla Akcji Katolickiej i Chóru "Sanctae Annae" z okazji świąt patrynych	4

KOMENTARZ

Umiejętność patrzenia na drugiego człowieka poprzez pryzmat wcielenia Syna Bożego to wyjątkowa zdolność. W Kościele na przestrzeni wieków możemy wskazać wiele osób obdarzonych takim charyzmatem. Możemy przywołać postać św. Franciszka czy też naszego rodaka św. brata Alberta. Jednak nie wszyscy osiągają umiejętność totalnego poświęcenia się najuboższemu, choć każdy z nas jest wezwany do niesienia pomocy ludziom, będącym w potrzebie. Jakże inaczej mielibyśmy realizować to podstawowe przykazanie, jakim jest przykazanie miłości Boga i bliźniego? Nie deklaracje bowiem lecz konkretne działania określają nas jako ludzi wierzących.

Ks dr Waldemar R. Macko

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Kult Chrystusa Króla wyrósł z nabożeństwa do Serca Jezusowego. Na prośbę biskupów polskich, za pontyfikatu papieża Klemensa XIII w 1765 r. została wprowadzona uroczystość Serca Jezusowego, w piątek po oktawie Bożego Ciała. Papież bł. Pius IX w 1856 r. rozciągnął obchody tego święta na cały Kościół. W 1925 r. papież Pius XI wydał encyklikę *Quas primas* i na mocy posiadanej władzy zaprowadził do liturgii kościelnej osobne święto Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Wyznaczył je na ostatnią niedzielę października i polecił, aby w tym dniu corocznie oddawano całą ludzkość Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Podczas reformy kalendarza liturgicznego, po Soborze Watykańskim II, papież Paweł VI przeniósł to święto w 1969 r. na ostatnią niedzielę roku liturgicznego nadając mu nazwę Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Przyjdź królestwo Twoje...

Określanie Jezusa z Nazaretu mianem Króla Wszechświata nie jest żadną próbą zestawienia Go z ziemskimi władcami. Co prawda, jak czytamy w Ewangelii, rzekome roszczenie Chrystusa do tego tytułu stało się oficjalnym powodem skazania Go na śmierć - stąd też Poncjusz Piłat, rzymski prefekt Judei (urząd swój sprawował od 26 do 36 r. po Chr.), nakazał umieścić na krzyżu napis: „Jezus Nazarejczyk, Król żydowski” (por. J 19, 19) - niemniej jednak sam Boży Syn odzignął się od tego, by kojarzyć Go z jakimkolwiek monarchą, ponieważ - jak przekonują znawcy historii biblijnej - nie podzielał poglądów większości swoich pobratymców, oczekujących Mesjasza-króla, który wznieci powstanie przeciw pogańskim okupantom Ziemi Świętej i przywróci wyidealizowane królestwo w złoty wiek Dawidowego z przełomu XI i X stulecia przed Chr. O swoim zaś królestwie mówił krótko, że ono „nie jest z tego świata”, ono „nie jest stąd” (por. J 18, 36).

Słowa te wcale nie dziwią. Zarówno w czasach Pana Jezusa, jak i teraz królowanie najczęściej kojarzy się z władzą, która niekiedy jest przyjazna obywatelom, a rządzący bardzo często w ogóle nie interesują się poddanyymi. Bywają surowi, groźni i bezwzględni. Eliminują tych, którzy zagrażają ich panowaniu.

Gdzie jest królestwo Pana?

Paradoksalnie jest ono... pośród nas. To Jezusowe słowa: „Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest” (por. Łk 17, 21). Jest w nas - wierzących - pomimo naszych słabości, niedoskonałości. Można zatem powiedzieć, że terytorium Jego królestwa obejmuje przestrzeń naszych serc i sumień. Kto zaś stara się realizować na co dzień w swoim życiu przykazania Dekalogu, miłości Boga i bliźniego, Ośmiu błogosławieństw, ten jest prawdziwym uczniem Bożego królestwa.

„Pan jest celem ludzkich dziejów, punktem, do którego zwracają się pragnienia historii oraz cywilizacji, ośrodkiem rodzaju ludzkiego, weselem wszystkich serc i pełnią ich pożądań (...). Ożywieni i zjednoczeni w Jego Duchu pielgrzymujemy ku wypełnieniu się historii ludzkiej, które odpowiada w pełni planowi Jego miłości: „odnowić wszystko w Chrystusie, to, co jest na niebie, i to, co jest na ziemi” (por. Ef 1, 10)” - mówił 20 listopada 2005 r. papież Benedykt XVI.

Nietrudno więc zrozumieć tęsknotę pierwszych chrześcijan, którzy wołali: „Marana tha” - Przyjdź, Panie Jezu! (por. Ap 22, 20). Zbliżający się Adwent, jako ten czas oczekiwania na przyjście Chrystusa nie tylko w pamiętce świąt Bożego Narodzenia, ale również na końcu czasów, przy tzw. Paruzji, jest doskonalą okazją, by odnowić w sobie ową tęsknotę za przychodzącym Bożym królestwem, by przestrzegać prawa Bożego w swoim ży-ciu, by nie było między nami kłótni, strachu, nieuczciwości, zakłamania, też i niesprawie-dliwości.

Historia uroczystości

11 grudnia 1925 r. Ojciec Święty Pius XI, encykliką „*Quas primas*” wprowadził uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Był to rok jubileuszowy, a jednocześnie 1600. rocznica soboru w Nicei. Początkowo uroczystość ta była obchodzona w ostatnią niedzielę października. Ustanowienie tego święta w kilka lat po zakończeniu I wojny światowej było symptomatyczne. Ukazując osobę Chrystusa Króla wobec ludzkości zagrożonej głębokimi konfliktami, Kościół starał się pokazać światu powszechne i wieczne królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”, jak czytamy w preface na uroczystość Chrystusa Króla. Właśnie taką wizję panowania Bożego miał Jezus Chrystus i za nią oddał życie.

Od 1970 r. uroczystość tę obchodzi się w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, która jest w pewnym sensie symbolem końca historii ludzkości, gdy Jezus Chrystus przekazuje swemu Ojcu wieczne i powszechne królestwo. Również liturgiczne teksty przewidziane na tę uroczystość wprowadzają nas w klimat tajemnicy upragnionego przez nas królowania Chrystusa i ukazują Go jako ukrzyżowanego i uwielbionego Króla Wszechświata. Uroczystość ta wieńczy rok kościelny, a wskazania liturgiczne przypominają duszpasterzom i wiernym o tym, by tego dnia we wszystkich kościołach, przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, odmówić Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego.

Nadzieja na przyszłość

O. Pierre Teilhard de Chardin (1881 - 1955), znany teolog i filozof, był przekonany, że „świat będzie należał do tych, którzy ofiarują mu większą nadzieję”. Któż zaś może dać większą nadzieję od Jezusa z Nazaretu? To właśnie On przekonywa nas, że jest Panem nieba i ziemi: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28, 18). Niebo i ziemia to nic innego jak cały kosmos. To Chrystus jest Panem natury. Niejako łamał jej prawa - uciszał burze, chodził po wodzie, uzdrawiał chorych, wskrzeszał umarłych, złe duchy były Mu posłuszne. W końcu zmartwychwstając, przekroczył barierę śmierci i sprawił, że przed Jego uczennicami i uczniami otworzyły się bramy niebiańskiej wieczności.

Jako chrześcijanie jesteśmy przekonani, że Jezus z Nazaretu, ukrzyżowany i zmartwychwstały, jest jedynym Panem całego wszechświata. Warto tu odwołać się do Prologu Czwartej Ewangelii, który zawiera w sobie ideę, że wszechświat pochodzi od Chrystusa jako boskiego Logosu - Słowa, oraz do Apokalipsy św. Jana („Jam Alfa i Omega, Pierwszy i Ostatni, Początek i Koniec. Błogosławię, którzy płuczą swe szaty, aby władza nad drzewem życia do nich należała i aby bramami wchodzili do Miasta” - 22, 13-14), by wysnuć wniosek, że wszystko, co jest, zmierza niejako do Jezusa, ostatecznego celu całości istnienia. To On jest Początkiem i Końcem wszystkiego.

Modląc się więc o nadejście Jego królestwa, prosimy o to, by przy Jego pomocy skutecznie rozpocząć budowanie go już tu, na ziemi. Pozwólmy Jezusowi zakręlować w naszym życiu - każdego dnia i w każdej sytuacji.

XJM

Niedziela Ogólnopolska 47/2014, str. 14-15

Święto Patronalne Akcji Katolickiej

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata zostało ustanowione jako święto patronalne Akcji Katolickiej przez papieża Piusa IX w 1930. Wówczas zatwierdzony został Statut dla polskiej Akcji Katolickiej. Po II wojnie światowej ówczesny urząd zawiesił działalność Stowarzyszenia. Ale po reaktywowaniu w latach 90-tych XX wieku przyjęto tradycję obchodów tej uroczystości jako głównego święta Patronalnego dla całej Akcji Katolickiej w Polsce.

Nauczanie Jana Pawła II

Encyklika "Ut Unum Sint" została wydana 25 maja 1995 roku, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Jest to dokument poświęcony dążeniu do jedności między różnymi chrześcijańskimi wspólnotami i Kościołami. Papież Jan Paweł II wyraża w encyklice głęboką troskę o podział chrześcijaństwa, zaznaczając, że podziały te są sprzeczne z wolą Chrystusa, który modlił się, aby Jego uczniowie byli jedno (por. J 17,21). Podziały powodują słabość świadectwa chrześcijańskiego wobec świata oraz stanowią przeszkodę w skuteczniejszym głoszeniu Ewangelii. "Ut Unum Sint" podkreśla znaczenie dialogu między różnymi tradycjami chrześcijańskimi oraz zachęca do współpracy we wspólnych sprawach, takich jak obrona życia, sprawiedliwość społeczna i promocja pokoju. Papież nawołuje do wzajemnego szacunku i zrozumienia, a jednocześnie do szukania prawdy i jedności w Duchu Świętym.

12. encyklika: "Ut unum sint".

Wprowadzenie

Odważne świadectwo licznych męczenników naszego stulecia, należących do innych także Kościołów i Wspólnot kościelnych, które nie są w pełni komunii z Kościołem katolickim, nadaje nową moc wezwaniu Soboru i przypomina nam o obowiązku przyjęcia i wprowadzenia w czyn jego zalecenia. Ci nasi bracia i siostry, połączeni przez wielkoduszną ofiarę z własnego życia złożoną dla królestwa Bożego, są najbardziej wymownym świadectwem tego, iż można przekroczyć i przezwyciężyć wszelkie elementy podziału, składając całkowity dar z siebie dla sprawy Ewangelii.

(...) Dziękuję Bogu za to, że naklonił nas, byśmy szli naprzód drogą trudną, ale przynoszącą tak wiele radości – drogą jedności i komunii chrześcijan. Dialog międzywyznaniowy na płaszczyźnie teologicznej przyniósł konkretne i widoczne owoce: zachęca to, by iść dalej.

Jednakże oprócz rozbieżności doktrynalnych, które należy rozstrzygnąć, chrześcijanie nie mogą umniejszać znaczenia zastarzałych nieporozumień, które odziedziczyli z przeszłości, *falszywych interpretacji i uprzedzeń*, jakie jedni żywią wobec drugich. Nierzadko też *bezwład, obojętność i niedostateczne wzajemne poznanie* pogarszają jeszcze tę sytuację. Dlatego zaangażowanie ekumeniczne musi się opierać na nawróceniu serc i na modlitwie, które doprowadzą także *do niezbędnego oczyszczenia pamięci historycznej*. Dzięki łasce Ducha Świętego uczniowie Chrystusa, ożywieni miłością, odwagą płynącą z prawdy i szczerą wolą wzajemnego przebaczenia i pojednania, są powołani, *aby ponownie zastanowić się nad swoją bolesną przeszłością i nad ranami*, jakie niestety zadaje ona do dzisiaj. Wiecznie młoda moc Ewangelii wzywa ich, aby ze szczerem i całkowitym obiektywizmem wspólnie uznali popełnione błędy oraz wskazali zewnętrzne czynniki, które stały się przyczyną godnych ubolewania podziałów między nimi. Potrzebne jest *spokojne i czyste spojrzenie prawdy, ożywione Bożym miłosierdziem*, które potrafi wyzwolić umysły i ponownie wzbudzić w każdym dobrą wolę, właśnie w perspek-

/fragmenty/

tywie głoszenia Ewangelii ludziom wszystkich narodów i krajów.

(...) Wiemy, że Kościół w swojej ziemskiej wędrówce cierpiał i nadal będzie cierpiał na skutek sprzeciwów i prześladowań. Ale nadzieja, która go podtrzymuje, jest niezłomna, podobnie jak niezniszczalna jest radość, płynąca z tej nadziei. Kościół został bowiem wzniesiony na mocnej i trwałej opoce, którą jest Jezus Chrystus, jego Pan.

Prymat modlitwy

Gdy chrześcijanie modlą się razem, wówczas cel, jakim jest zjednoczenie, wydaje się bliższy...

Na ekumenicznej drodze do jedności trzeba przypisać stanowczy prymat *wspólnej modlitwie* – modlitwemu zjednoczeniu wokół samego Chrystusa. Jeżeli chrześcijanie, pomimo podziałów, będą umieli jednoczyć się coraz bardziej we wspólnej modlitwie wokół Chrystusa, głębiej sobie uświadomią, o ile mniejsze jest to wszystko, co ich dzieli, w porównaniu z tym, co ich łączy. Jeśli będą się spotykali coraz częściej i coraz wytrwalej modlili do Chrystusa, będą mieli odwagę podjąć całą bolesną i ludzką rzeczywistość podziałów, odnajdując się w tej wspólnocie Kościoła, którą Chrystus stale tworzy w Duchu Świętym ponad wszystkimi słabościami i ograniczeniami ludzkimi.

(...) Trzeba wyrazić radość z tego, że wielorakie spotkania ekumeniczne prawie zawsze łączą się z modlitwą, a wręcz w niej kulminują. Bardzo upowszechniła się i utrwaliła *tradycja Tygodnia Modlitw o edność Chrześcijan, obchodzonego w styczniu*...

Pragnę tutaj odwołać się do tego szczególnego doświadczenia, jakim jest *papieńskie pielgrzymowanie pośród Kościołów* na różnych kontynentach... Jestem świadom tego, że właśnie Sobór Watykański II otworzył papieżowi możliwość realizacji tej szczególnej posługi apostołskiej.

Ze szczególnym wzruszeniem wspominał modlitwę z Prymasem Wspólnoty Anglikańskiej w katedrze w Canterbury (29 maja 1982). Powiedziałem wówczas:

Jan Paweł II Papież UT UNUM SINT

Aby byli jedno - encyklika o działalności ekumenicznej

Zawartość:

WPROWADZENIE :

- I. ZAANGAŻOWANIE EKUMENICZNE KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO .:
- II. OWOCE DIALOGU .:
- III. QUANTA EST NOBIS VIA? .:
- ADHORTACJA.

„Ta budowla sama opowiada wspaniałe o naszych długich latach wspólnego dziedzictwa i o smutnych latach podziału, który nastąpił”. Nie mogę też zapomnieć wspólnych modlitw w krajach Skandynawii i Europy Północnej (1-10 czerwca 1989), w obu Amerykach i w Afryce czy też w siedzibie Ekumenicznej Rady Kościołów (12 czerwca 1984)... A czyż mógłbym zapomnieć liturgię eucharystyczną, w której uczestniczyłem w kościele św. Jerzego w Patriarchacie Ekumenicznym (30 listopada 1979), lub liturgię sprawowaną w bazylice św. Piotra podczas wizyty w Rzymie mego czcigodnego Brata, patriarchy Dimitriosa I (6 grudnia 1987)? Przy tej okazji wyznawaliśmy razem wiarę przy ołtarzu Konfesji słowami Symbolu nicejsko-konstantynopolińskiego w jego oryginalnej wersji greckiej... Nie sposób w paru słowach opisać specyfiki każdego z tych modlitwowych spotkań. Ze względu na uwarunkowania przeszłości, które w różny sposób nad nimi ciążyły, każde z nich miało swoją własną i szczególną wymowę; każde zapisuje się w pamięci Kościoła, który jest pobudzany przez Pocieszyciela do poszukiwania jedności wszystkich wierzących w Chrystusa.

W czasie pielgrzymki do Polski, 9 czerwca 1991 r., Jan Paweł II sprawował wspólnie z pastorami Nabożeństwo w kościele ewangelicko – augsburskim św. Trójcy w Warszawie. Tam powiedział: „Tolerancja to za mało, bo ważna jest też miłość do braci wierzących inaczej, ale w tego samego Boga”. Następnie pojechał z wizytą do katedry prawosławnej w Białymstoku.

Pielgrzymka do Ojczyzny w 1999 r. również miała akcent ekumeniczny. 10 czerwca odbyło się uroczyste spotkanie w Drohiczynie z wyznawcami prawosławia.

Aby zrozumieć w pełni, jak nasz rodak, umiłowany Ojciec, błogosławiony Jan Paweł II, wkrótce kanonizowany, zabiegał o edność chrześcijan, trzeba przeczytać encyklikę „Ut unum sint”. Cytowane fragmenty są tylko „dotknięciem” treści, które chciał nam przekazać następca św. Piotra, Apostoła naszych czasów.

Przedruk artykułu z *Klimatów* nr 257.

Opracowanie: *M.J.*

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – 26 listopada 20203r.

- Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest to ostatnia niedziela Roku Liturgicznego. Za tydzień rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia.
- Uroczysta Msza św. w intencji chóru parafialnego „Sanctae Annae” oraz „Cameraty Wilanowskiej”, z okazji święta patronalnego św. Cecylii zostanie odprawiona o godzinie 10.00. Opiekę nad oprawą muzyczną objęli: Natalia i Leszek Knyziakowie.
- Po Mszy św. o godz. 13.00., przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu.
- Nabożeństwo uwielbienia zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
- Zapraszamy na Mszę św. w języku łacińskim ze śpiewem gregoriańskim o godz. 20.00.
- W tym tygodniu przypada I piątek i I sobota miesiąca. W piątek, 1 grudnia, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej. Po Mszy św. o godz. 18.00. zostanie odprawione Nabożeństwo Pierwszopiątkowe, które poprowadzi Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym. W pierwszą sobotę miesiąca, 2 grudnia, zostanie odprawione nabożeństwo Pierwszobotnie. Rozpoczniemy je Mszą św. wotywną o Najświętszej Maryi Panie, o godz. 7.00. Zapraszamy wszystkich Parafian do wspólnej modlitwy.
- Z piątku 1 grudnia, na sobotę 2 grudnia w naszej parafii odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godzinie 19.30, a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb.
- W następną niedzielę, 3 grudnia Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym wraz z Siostrami Pasjonistkami zapraszają dzieci i ich rodziny na kolejne warsztaty zatytułowane "Zwiastowanie trwa". Poszukamy wspólnie dobrych rad u Maryi, jak dobrze przeżyć tegoroczny krótki Adwent. Spotkanie rozpoczniemy około o 12.30. w kanonii i potrwa około półtorej godziny. Szczegóły na plakatach. Zachęcamy gorąco do uczestnictwa.
- Caritas Polska organizuje kampanię społeczną wspierającą najbardziej potrzebujących dzieci – "Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom". We wszystkich kościołach w całej Polsce od 3 grudnia (pierwszej niedzieli adwentu) będą rozprowadzane świece. Uzyskane środki finansowe Caritas przeznacza na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz na letni i zimowy wypoczynek. Tradycyjnie już nasza parafia włącza się w akcję rozprowadzania świec. Zapalmy te świece w domach w Wigilię Bożego Narodzenia. Można je postawić na stół świąteczny, podarować znajomym lub zapalić na grobach bliskich.
- Wzorem lat ubiegłych pragniemy zorganizować dla dzieci uroczystość św. Mikołaja z rozdawaniem prezentów. Prosimy rodziców o przygotowanie prezentów dla swoich dzieci. Przy tej okazji wręczymy też prezenty dzieciom z rodzin wielodzietnych i potrzebujących wsparcia materialnego. Spotkanie z Mikołajem odbędzie się w środę, 6 grudnia br., po Mszy św. o godz. 17.00.
- W tym roku z regularną wizytą duszpasterską pragniemy odwiedzić mieszkańców Zawad i Powsinka. Koledę rozpoczniemy 11 grudnia. Nowych parafian lub tych którzy chcieliby po raz pierwszy zaprosić księdza, prosimy o zgłoszenie się do zakrystii lub kancelarii parafialnej. Plan koledy jest dostępny na stronie internetowej parafii oraz w gablotce przed kościołem.
- Oplatki i sianko na stół wigilijny można nabyć przed kościołem, po każdej Mszy św. Ofiary składane przy tej okazji przeznaczone są na sfinansowanie renowacji muru cmentarza.
- Ks. Tomasz organizuje ośmiodniową samolotowo-autokarową pielgrzymkę do Włoch w terminie od 17 do 24 kwietnia. Odwiedzimy m.in. grób ojca Dolindo w Neapolu oraz sanktuarium św. ojca Pio i św. Michała Archanioła. Osoby chętne do wzięcia udziału w pielgrzymce mogą się zgłaszać do ks. Tomasza lub do zakrystii.
- Taca z przyszłej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
- W tym tygodniu, 30 listopada przypada święto św. Andrzeja, Apostoła. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

*Akcji Katolickiej
i Chórowi "Sanctae Annae"
z okazji świąt patronalnych
składamy życzenia Bożego
błogosławieństwa.*

**Zapraszamy na wystawę
tkanin i malarstwa Marii
Butkiewicz zatytułowaną
"Pejzaż Afrykański".**

**Intencja Różańcowa Kół
Żywego Różańca**

od 12.11. do 10.12.2023

Modlmy się
za cierpiących w czyśćcu
aby zostali przyjęci do domu Ojca.